

Amtrepartitionsfonden, forfalde til Betaling og indbetales til Landfogden til hvert Aars Daidag, dog saaledes, at det staaer Yderne frit for fra Maimaaneds Begyndelse at indbetale, hvad de maatte have at erlægge for det løbende Aar.

§ 7.

Forordningen af 2den Juni 1830 jfr. Can-

cell-Skrivelse af 15de September 1832, samt Placaten af 2den November 1836, jfr. Cancelli-Skrivelse af 21de October 1841, blive for Fremtiden uden Anvendelse paa Færøerne.

§ 8.

Nærværende Lov træder i Kraft til Daidag 1867.

Motiver til foranstaaende Lovudkast.

Det har alt længe været erkjendt, at de i Forordningen af 2den Juni 1830 og Placaten af 2den Novb. 1836 — hvilke Lovbud ere udvidede til Færøerne henholdsvis ved Cancelli-Skrivelser af 15de Septbr. 1832 og af 21de Octbr. 1841 — indeholdte Bestemmelser om Retten til og Fremgangsmaaden ved Udpantning paa Færøerne ikke ere ganske passende for bemeldte Der. Hertil kommer, at der mangler udtrykkelig Lovhjemmel til at gjøre Udpantning for en af Statens vigtigste Indtægter paa Færøerne, nemlig de Fæstefgifter, der skulle erlægges af Leilendingene paa det Staten tilhørende Forbegods sammesteds. Af Hensyn hertil blev der af vedkommende Amtmand efter indhentet Erklæring fra Landfogden udarbejdet et Lovudkast indeholdende Bestemmelser deels om Forfaldstiden for de Staten tilfaldende directe Skatter og Afgifter paa Færøerne samt Leiefgifterne af Statens der-værende Forbegods, deels om Fremgangsmaaden ved Inddrivelsen af de forskjellige nævnte Ydelser til Statskassen. Dette Udcast, ved hvis Udarbejdelse Forordningen af 8de Juli 1840 angaaende Amtstueoppebørser m. v. var lagt til Grund, blev derefter forelagt det i Aaret 1861 afholdte færøste Lagthing til Betænkning og vedtaget i det Væsentlige usforandret, hvorhos Thinget dog foreslog, at der i Loven maatte optages en Tillægsbestemmelse om, at de i Udcastet indeholdte Regler med Hensyn til de Statskassen tilkommende Skatter og Afgifter ogsaa skulde komme til Anvendelse paa det Bidrag, der aarligen paalignes til Færø Amt-

repartitionsfond. Men medens der nu ikke skjønnes at være nogen særlig Grund til at indbringe under Loven denne ene kommunale Afgift, for hvilken Udpantning allerede er hjemlet i Lovgivningen, maatte det paa den anden Side erkjendes, at det kunde være hensigtsmæssigt, at denne kom til at omfatte samtlige kommunale og lignende Afgifter, som kunne være Gjenstand for Udpantning, og at der saaledes kunde være Anledning til at søge det hele paagældende Forhold ordnet paa eensgang ved det samme Lovbud og efter de samme Regler, i Lighed med hvad der for Islands Vedkommende er skeet ved Pl. af 2den April 1841, idet denne Fremgangsmaade maatte anses bedst at svare til de simpleste Forhold paa Færøerne. Det blev derfor efter Brevvevling med Autoriteterne paa bemeldte Der besluttet at opgive det tidligere Udcast og paa Grundlag af Placaten af 2den April 1841 at udarbejde et nyt Udcast, der skulde gaae ud paa deels at give nærmere faavidt muligt eensartede og til de færøste Forhold passende Regler om Fremgangsmaaden ved Udpantninger i det Hele, deels at udvide Udpantningsretten til de Leiefgifter, der erlægges af Fæsterne, deels endelig at bestemme Forfaldstiden for visse færøste Afgifter.

Det nye i Henshold hertil udarbejdede Udcast blev derefter forelagt det i forrige Aar afholdte færøste Lagthing, og af samme vedtaget i næsten usforandret Skikkelse.

Med Hensyn til Lovudkastets enkelte §§ bemærkes Følgende.